

е правый ангелъ хранитель; въ отчаяніе-то твърда котка (ленгеръ), а при смърти наймекъ вззглавіе.

О Боже, источниче на сички-те сватини! допусти, да тока неоцѣнено благо, сирѣчь, мирна-та и спокойна-та совѣсть остане въ мене до вѣка като мое найголемо добро! Ахъ, колко быхъ азъ былъ щастенъ, кога са небыхъ за мои-те дѣла стыдилъ нити предъ Тебе, нити предъ свѣтъ-атъ нити отъ самъ себе си! Колко бы азъ желалъ да сѣ страшила-та на нечистата совѣсть никакъ въ мене не поажѣтъ, нити да люто кланье съ свои-те змійны зѣби некоги мое-то сърдце не нарани, но до вѣка чистъ и некинъ да останѣ като едно беззлобно дѣтенце!

Азъ признавамъ, чи сѣмъ немошенъ. Азъ осѣждамъ мои-те слабости. Може да сѣ случи, да изъ моуж-тѣ неразсмотренность секій часъ въ погрѣшки падамъ; може да сѣ случи, чи щѣ отъ наглость-тѣ и страсти-те за себе и за Твоѣ-та сватѣ волю, Боже, да заборава; но чуй ма тогава моя совѣсть! Тогава ми бѣди ты ангелъ, бѣди ми чуваръ на моуж-тѣ добродѣтель, на моуж-тѣ некинность и на мое-то спокойство! — Нека ма секій пѣтъ рѣководи отъ Бога дарованно-то ми чувство съ кое-то познавамъ що е истинно, и честно, да не бы самъ себе осѣждавалъ и самъ себе презиралъ; да не бы отъ Бога, да не бы отъ Искупителя си, Господа Исуса Христа отпадналъ, кой единый съ Божественнѣ-тѣ си наукѣ може да ма исцѣли и исправи.

Що сѣ сички-те радости и задоволства, кои-то человекъ ужива, кога задоволи грѣшны-те си желанія, спроти оныхъ мъжки, кой-то му после непрестаненъ страхъ задаватъ спроти поруганія-та, и срамо-